

dette for Die, som just den Bestemmelse i § 26 i Børnepligts-Anordningen, som der er Spørgsmaal om at forandre, ikke indeholdtes i det oprindelige Udkast; som blev forelagt af Regjerings- ringen; men derimod hidrører fra en Bestemmelse, som af den grundlovgivende Rigsforsamling blev foreslaaet og vedtagen med et Stemmeantal, efter Rigsdagstidendens Udvisende, af 127 Stemmer mod 1. Det synes derfor, at denne Bestemmelse, som der nu er Spørgsmaal om at forandre, har fundet Anklang hos den daværende Repræsentation, og det vilde derfor være noget Betsynderligt, om man nu skulde forandre denne Bestemmelse. Jeg troer ogsaa, at man maa være saameget mere betænkelig ved at forandre denne Bestemmelse, jeg sigter her nærmest til den første Deel af Lovforslaget, eller den Deel, som gaar ud paa, at den, der stiller Gen for sig til den staaende Hær eller Linien, skal træde over i Forstærkningen og først udfrires, naar den Aldersklasse, hvorved han har været udfriret til Linien, kommer til Udfriining i Forstærkningen. Jeg sigter, man maa have saamegen større Betænkelse ved at forandre denne Bestemmelse i Børnepligtsloven, som der derved i den allerhøieste Grad gjøres Angreb paa den hele Ordning af Stillingssvæsenet; som er udtalt i Loven om almindelig Børnepligt af 12te Febr. 1849. Det vil være i flere af de Herrers Erindring, at Stillingssvæsenet ikke mødte liden Modstand i den grundlovgivende Rigsforsamling, ligesom det ogsaa vil være Dem bekendt, at der anførtes ikke saa Grunde mod at optage Stillingssystemet i Børnepligtsloven; men just fordi saaledes flere og vægtige Grunde talte mod Stillingen, just derfor er den i bemeldte Lov gjort saa indskrænket og saa byrdefuld som den er, navnlig er Stillingen ved den Bestemmelse, som her er Spørgsmaal om at forandre, gjort yderst besværlig. Men Forslaget derimod gaar ud paa at lette Stillingen. Jeg kan vel finde det forklarligt, at, naar man vil Stillingen uden Indskrænkninger, og ikke finder, at dette strider mod den Aand, som er udtalt i Grundlovens § 95, at man da maa være for en Bestemmelse som den, her er foreslaaet; men jeg troer dog ikke, at det vil være rigtigt af Rigsdagen at ved-

kende sig det Princip, at Stillingen bør tilstedes uden nogenformelt Indskrænkning, og hertil kommer, at den enkelte Bestemmelse, som Lovforslagets første Deel indeholder, ingenlunde gennemfører Stillingssystemet consequent. Vil man nemlig forandre den Betragtning af Stillingen, som er udtalt i Børnepligtsloven, og gaae ind paa den Hovedbetragtning, som ligger til Grund for Forslaget, den nemlig, at Stillingssvæsenet skal gennemføres uden Indskrænkninger, saa maa man virkelig foretage flere Forandringer i ovennævnte Lov end dem, som nærværende Forslag her gaar ud paa, hvorfor jeg maa antage, at det allerede vil fremkalde Uoverensstemmelse med den Aand, som ligger til Grund for Børnepligtsloven, at optage denne enkelte Bestemmelse.

Jeg vil endvidere tillade mig at bringe i Forsamlingens Erindring, at af det Udvalg, som i forrige Session var nedsat til at behandle det hermed ligelydende Forslag, blev det vel indfattet, at det skulde ophøies til Lov, men Udvalgets Majoritet, det vil sige dets 2de Medlemmer med Undtagelse af Forslagsstilleren selv, yttrede dog ikke liden Betænkelse ved at antage det. Det er ogsaa klart, at der her kun er Spørgsmaal om at vælte en Byrde fra Nutiden over paa Fremtiden; thi Følgen af Forslagets Antagelse vil jo være den, at, istedetfor at det i dette Dieblif, da der er Krig, og da der maa være Spørgsmaal om Borgernes Opfyldelse af deres Børnepligt, letter Stillingen og gjør det sandsynligt, at Vedkommende, som stiller for sig, ikke bliver udfriret til Krigstjenesten, saa vil vedkommende Stille, i Tilfælde af, at der efter 8 Mars Forløb er Krigstilstand, være udsat for, at kaldes ind til Tjenesten. Jeg troer, at den, som under en Fredstilstand har stillet for sig, vil være meget værre faren, naar han efter 8 Mars Forløb under en Krigstilstand blev udfriret til Forstærkningen, end den, som under en tilværende Krigstilstand, skjøndt han havde stillet for sig, dog efter en kortere Tids Forløb blev indkaldt til activ Tjeneste. Det vil i Særdeleshed være mere bebyrdende for den, som allerede i sit 22de Aar havde villet stille for sig, først efter 8 Mars Forløb, altsaa i sit 30te Aar, at